

Nr 245

Av fru **Wallerius-Gunne m. fl.**, om *höjning av vissa avdrag vid inkomstbeskattningen för ogift med hemmavarande barn.*

För att stimulera det frivilliga sparandet har i skattelagarna införts vissa bestämmelser angående särskilda avdrag vid taxering. Sålunda äger den skattskyldige vid taxering såväl till statlig som till kommunal inkomstskatt åtnjuta dels avdrag för erlagda premier för kapital(liv-)försäkringar m. m. och dels visst avdrag från inkomst av kapital. Avdragsbeloppet är i båda fallen maximerat till 300 kronor för ensamstående och 600 kronor för makar. Den skillnaden föreligger dock att det högre avdragsbeloppet är i avseende på försäkringspremier tillämpligt även på s. k. ofullständiga familjer, vilket icke är fallet med avdraget från kapitalinkomsten.

Den främsta säkerhetsfaktorn, när det gäller barnens försörjning och uppfostran utgörs av föräldrarnas arbetskraft. I de familjer där ansvaret för barnens försörjning och uppfostran av olika skäl vilar på endast en av föräldrarna föreligger särskild anledning att genom sparande försöka i gör-ligaste mån säkerställa barnens försörjning för det fall att familjeförsörjaren drabbas av sjukdom eller arbetslöshet eller i händelse av hans från-fälle.

På grund härav har exempelvis många änkor sökt undvika att efter ma-ken utfallet försäkringsbelopp förbrukas och i stället sökt placera medlen i bank såsom en viss säkerhet för i första hand barnens försörjning, därest hon själv skulle bli oförmögen att arbeta.

Fullgoda skäl synes föreligga för att de ofullständiga familjerna jäm-ställes med övriga och kommer i åtnjutande av det högre avdraget. Denna fråga bör framför allt bedömas som en rättvisefråga. Härav följer bl. a. att behandlingen av frågan ej bör påverkas av det förhållandet att antalet be-rörda familjer är ringa. Den rådande olikheten blir särskilt stötande, då en familj genom den ena makens frånfälle berövas det högre avdraget. Den praktiska betydelsen härav kan bli stor bl. a. i sådana fall, då familjen in-nehär en rörelse eller ett jordbruk för vars fortsatta bedrivande ett visst rörelsekapital är nödvändigt.

De framlagda förslagen om änkepensionering och ändrade beskattnings-regler för bl. a. ensamstående med minderåriga barn är i hög grad ägnade att trygga de ofullständiga familjernas ekonomi. Sådana åtgärder får emel-tertid ej utesluta, att samma möjligheter till skattefritt sparande beredes dessa familjer som övriga familjer.

Vi vill även något beröra förhållandet mellan det sparande som sker i familjeförsörjarens namn och det som sker i barnens namn. Ett sparande för barnens framtid kan som bekant ske i den formen att pengar insättes på bank i varje barns eget namn. Därigenom vinnes, att erhållen ränta blir skattefri, så länge barnets inkomst icke uppgår till beskattningsbar inkomst. Denna utväg är emellertid icke uteslutande förbehållen de ofullständiga familjerna utan gäller alla. För de förra gäller emellertid, att dispositionsrätten över sådana sparmedel är beroende av överförmyndarens medgivande. Denna ordning är givetvis befogad såsom ett i vissa fall behövligt skydd för barnets egendom. Men den kan i andra fall medföra vissa komplikationer, exempelvis, då familjeförsörjaren på grund av särskilda omständigheter hastigt behöver disponera över sådana medel för barnets räkning. Med hänsyn härtill kan den ensamme familjeförsörjaren se sig föranlåten att ha pengarna innestående i eget namn, trots att han betraktar dem som barnets tillgång, och kommer därigenom i ett sämre läge vid jämförelse med den fullständiga familjen.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

lag om ändring av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att till 39 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skall fogas ett fjärde moment av nedanstående lydelse.

39 §.

4 mom. Vad i 3 mom. stadgas angående gift skattskyldig skall äga motsvarande tillämpning å skattskyldig, som under beskattningsåret varit ogift (varmed jämställes änka, änklings eller frånskild) och haft hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållet barn, vilket stått under hans vårdnad och för vilket rätt till allmänt barnbidrag förelegat.

(Se vidare anvisningarna.)

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1961.

Stockholm den 26 januari 1960

Stina Wallerius-Gunne

Stig F. Hansson

Brita Elmén

i Önnarp